
גְּבֻעוֹת־הַחֹל

מאת אלחנן אינדלמן

וּכְבֹר נִמְחוּ עֲקֻבוֹת־הַגֵּיד	גְּבֻעוֹת־הַחֹל בְּנוֹף־יְלָדוֹת
וּכְבֹר נִמְחוּ עֲקֻבוֹת־הַדָּם.	בְּטָרִם־עַת כְּהֵה גּוֹן
אֲךְ עוֹד בְּלֵב יִגָּאֵה הַחֹל,	וְאֵין הַזֵּי אֲשֶׁר אֵלָיו
חֹל־נוֹף־יְלָדוֹת, וְאֶף יְהִיר	נִפְשֵׁי כוֹרְעָה אֲשֶׁא מְכָאן.
כְּעֵם רֵאשִׁית נְתִינָתוֹ,	הֵן רַב רְעֵי לְגִיד וְשִׁחוּק
כְּבִיּוֹם לְזֹת רֵאשׁוֹךְ־אֲבִיב.	אֶת פְּרֵה־חֹל כְּסָה אֲפָרָם